

Spithamn, Estland. © Håkan Eklund.

I tallskogarna ett stenkast från Spithamn i de gamla estlandssvenska bygderna hittas detta väningshus för hålbbyggare. Trädet är gammalt och minns ännu den tid när estlandssvenskarna levde och bodde här.

I detta träd turas spillkråkor, pärlugglor, rödstjärtar och allehanda skogsmesar om att bo. De tillhör det 30-tal specialistarter som är beroende av hålträd, som nitiskt skogsfolk putsar bort ur våra finländska skogar; en katastrof för många arter. I våra ekonomiskogar har vi ju inte råd med dylika träd. Det handlar om hur vi prioriterar vårt resursutnyttjande, där biologisk mångfald tycks väga lätt.

En halv kilometer bort svallar det öppna havet. Här finns ingen skyddande skärgård, den finska kusten är nästa.

Nästa nummer av Skärgård kretsar kring detta med jord, skog och vatten. Ålänningen Ralf Carlsson skriver om jord och skog som resurslandskap, med Åland som referens. Där berättar han om utnyttjandet av markerna genom tiderna.

En annan ålänning, Johan Franzén, skriver om vårfågeljakten, en gammal fångstkultur som blivit ett fritidsnöje trots att vårfågeljakten egentligen är förbjuden och trots att det går dåligt för både ejder och alfågel, som redovisas för i andra fackartiklar.

Eeva-Liisa Poutanen som är chef för gruppen för havsskydd vid miljöministeriet skriver om tillståndet i Östersjön i en stor artikel och Carl Haglund berättar om ett toppmöte mellan fonder och stiftelser kring Östersjön. Bland mycket annat. Missa inte numret. ♦

